

gjentage, hvad der var vort Standpunkt ved 2den Behandling, at det havde været og er fremdeles den høitærede Regjerings konstitutionelle Pligt at gjenindbringe Forslag om en ordinær Finantslov samt om en Tillægsbevillingslov for det foregaaende Aar. Det er ikke vor Sag at paatage os denne konstitutionelle Pligt, som vi antage er Regjeringsens. At gaa ind paa Drøftelsen af dette Spørgsmaal skal jeg ligesaa lidt som det ærede Medlem, men jeg har dog anset det for nødvendigt, da det vedbliver at være det ærede Medlem en Gaade, hvad der er Aarsag til vort Standpunkt, saa dog at minde det ærede Medlem og dem, som mulig ere i den samme Uklarhed som han, om, at dette er vort Udgangspunkt, og fra dette bedømme vi hele Tillægsbevillingsloven, medens vi dog have kunnet gjøre Undtagelser i Kraft af den bekendte Sætning: Ingen Regel uden Undtagelse. Vi have strakt disse Undtagelser saa vidt, vi kunde, uden at opgive Grundføtningen og uden at tiltræde den høitærede Regjerings nye Grundføtning. Den høitærede Regjerings nye Grundføtning var ikke ganske den, som det ærede Medlem omtalte. — Den høitærede Finantsminister udtalte saa udtrykkelig, han kunde, ved 2den Behandling, at en meget stor Mængde, maaste den største Del af de Poster, som indeholdes paa det oprindelige Tillægsbevillingsforslag, og som Flertallet ved 2den Behandling foreslog udstemte, angik Udgifter, som vare afholdte, og en Bevilling af dem vilde i alt væsentligt have Karakteren af en Decharge. Nu siger det ærede Medlem til os, at vi tilraade at opgive en Del af Folkethingets konstitutionelle Ret med Hensyn til Finantsvæsenet ved ikke at benytte den Leilighed, Regjeringen hyder os til at give en saadan Bevilling. Vi have tilbudt Regjeringen denne Bevilling paa ordinær Maade ved den ordinære Finantslov og ved den ordinære Tillægsbevillingslov for ifjor. Dette Tilbud er ikke modtaget, og vi havde fremdeles, at det er Regjeringsens Opgave at søge Bevillingerne ad ordinær Vej og ikke at søge disse Bevillinger, der have deres Plads paa ordinære Love, som Tillægsbevilling til en midlertidig Finantslov. Det er vor almindelige Grundføtning, og den hævde vi fremdeles. Naar den høitærede Finantsminister idag udtalte, at saameget han end kunde ønske alle disse personlige Bevillinger vedtagne, maatte han dog lægge endnu større Vægt paa Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1 angaaende Dyrtilstillæget, og at han vilde ønske, at vi havde udstrakt vor Smøbelkommen saavidt, at vi kunde gaa ind derpaa, maa jeg minde ham om, at alle de Bevillinger, som ere tiltraadte af Flertallet, ere saadanne, an-

gaaende hvilke man iforveien har været enig, medens det er velbekendt, at der angaaende Dyrtilstillægets Realitet ikke hersker Enighed. Vi have netop søgt at holde alle mulige Spørgsmaal, om hvis Realitet, der var Uoverensstemmelse, ude fra Tillægsbevillingsloven; men dersom den høitærede Minister mener, at Uoverensstemmelse angaaende Realiteten af Dyrtilstillæget lader sig hævde ved denne Leilighed, tror jeg, at den høitærede Minister tager feil. Vi have jo med Hensyn til Dyrtilstillæget tilbudt paa Finantsloven for 1881—82 at ville gaa ligesaa vidt, som vi hidtil have villet gaa, men derimod kunde det ikke vel falde os ind at tilbyde at gaa saavidt, som den høitærede Minister har villet, men som Folkethingets Flertal gjentagne Gange har erklæret ikke at ville gaa med Hensyn til Dyrtilstillæget. Denne væsentlige Forskjel er der mellem den høitærede Ministers Gjenoptagelse af Forslaget om Dyrtilstillæg og Gjenoptagelse af alle de øvrige personlige Bevillinger, og det gjør en meget væsentlig Forskjel i Flertallets Stilling overfor disse to Arter af Forslag. Smidertid hørte vi jo af den høitærede Minister, at han vilde bestrebe sig for at stifte Embedsmændene det Dyrtilstillæg, som han ansaa for billigt, ikke blot for det kommende, men ogsaa for de foregaaende Finantsaar. Dermed udtalte den høitærede Minister ikke, at han vilde bestrebe sig for at stifte dem det paa nærværende Tillægsbevillingslov, og jeg lægger en vis Vægt paa, at den høitærede Minister ikke har udtalt sig i den Retning, thi maaste jeg deri tør finde ialtsald en Antydning af, at den høitærede Minister enten kan tiltræde eller ialtsald vil overveie, om han kan tiltræde den Betragtning, hvorfra Flertallet er gaaet ud med Hensyn til Dyrtilstillæget, at vi ønske at holde dette Stridsspørgsmaal ude fra nærværende Lov, idet baade vi og de, der have en anden Mening end vi, maa kunne sige selv, at det kan finde sin Afgjørelse paa anden Maade, naar det i Grundføtningen er afgjort, hvor stort Dyrtilstillæget skal være.

Thomsen: Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at det ærede Flertal har den Overbevisning, at, hvad de foreslaa i denne Sag som i alle Sager, er det Rette, men det har ikke kunnet lykkes mig at forstaa, at det, de foreslaa, virkelig er det Rette. Jeg tror nu ikke, at den ærede Ordfører og jeg komme hinanden meget nærmere ved en fortsat Diskussion. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører vil være istand til at overbevise mig om, at der er en fuldstændig Konsekvens i de Forslag, der ere stillede af Flertallet. Jeg for